

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 21–27 ΜΑΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα–Παρασκευή
ἀπο 4.00μ–6.00μ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΜΑΙΟΥ <i>Ἁγ. Κωνσταντίνου και Ἑλένης</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΤ ΤΥΦΛΟΥ, Ἰωάν. 9: 1-38 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τά Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΜΑΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΜΑΙΟΥ <i>Ἀπόδοσις του Πάσχα</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο 7.00 μμ— Θ. Λειτουργία στα Ἀγγλικά
ΠΕΜΤΗ 25 ΜΑΙΟΥ ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΜΑΙΟΥ <i>Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΜΑΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Πράξ. 20: 16-18, 28-36 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 17: 1-13

Ἁγ. Κωνσταντίνου και Ἑλένης Ἀπολυτίκιον

«Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καί ὡς ὁ Παῦλος τήν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.»

Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου Ἀπολυτίκιον

«Ἐκ γῆς ο καλέσας σε, προς ουρανίους Μονας, τηρεῖ και μετὰ θάνατον αδιαλώβητον το σκήνος Σου Ὅσιε, Συ γαρ εν τη Ασία ως αιχμάλωτος ήχθης, ένθα και ωκειώθης τω Χριστῷ Ιωάννη. Αυτόν ουν ικέτευε, σωθῆναι τας ψυχάς ημών»

ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Με τον Ευαγγελισμό γιορτάσαμε την «κατάβασι» του Θεού Λόγου από τον ουρανό στη γη. Με την Ανάληψη γιορτάζουμε την «ανάβασι» του σαρκωθέντος Θεού Λόγου από τη γη στον ουρανό. Κατά τον Ευαγγελισμό· ο Θεός Λόγος «κατέβηκε» κρυφά και γυμνός από την ανθρώπινη σάρκα, με την Ανάληψη «ανέβηκε» φορώντας την ανθρώπινη σάρκα, φανερά και με δόξα. Αλλά ποιο είναι το νόημα αυτής της «αναβάσεως»;

«Ανελήφθη εν δόξῃ ο των αγγέλων βασιλεύς» για να μας στείλῃ τον «άλλον Παράκλητον», που είχε υποσχεθῇ (Ιωάν. ιστ' 7), το Ἅγιο Πνεῦμα. Ο Χριστός πρόσφερε τη λύτρωσι και σωτηρία στον κόσμο, αλλά χρειαζόταν να ἔλθῃ το Ἅγιο Πνεῦμα για να μεταδώσῃ τὴν Χάρι της σωτηρίας στον κάθε πιστό προσωπικά, με τους 7 κρουνοὺς της Θείας Χάριτος, τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Ἡ ἀνθρώπινη φύσι με τὴν ἀποστασία του προπατορικοῦ ἀμαρτήματος εἶχε γίνῃ το «ἀπολωλός πρόβατον» της

...../

παραβολής. Ο Χριστός όμως ήλθε και βρήκε τον πλανεμένο άνθρωπο και τον έβαλε στην πνευματική «μάνδρα», την Εκκλησία και τον Παράδεισο. Με την Ανάληψή Του δε, μετέφερε στους «ώμους» την πρώην πλανεμένη και τώρα πια σωσμένη ανθρώπινη φύσι, που την αντιπροσώπευε η αναμάρτητη ανθρώπινη φύσι Του, και την κάθισε στο θρόνο του Θεού. Τί τιμή! Έτσι με την Ανάληψή Του ο Χριστός, έγινε η «απαρχή» της Θεώσεως των πιστών Χριστιανών.

«Ον τρόπον κατείδετε Χριστόν ανερχόμενον, ούτω σαρκί ελεύσεται δίκαιος πάντων κριτής» (τροπάριο του Κανόνος της Εορτής). Με την Ανάληψή Του δηλαδή ο Κύριος μας υπενθύμισε, ότι θα έλθη κάποτε πάλι «εν σαρκί» για να κρίνη τον κόσμο, και να εξετάση πώς αξιοποιήσαμε το δώρο της σωτηρίας που μας έδωσε. Η σκέψι αυτή της Κρίσεως πρέπει να μας διεγείρη σε περισσότερο αγώνα.

Ο Χριστός ανέβηκε στον ουρανό και λάμπει τώρα στο θρόνο του Θεού πιο πολύ κι' απ' τον ήλιο. Έτσι θα λάμπουν στη Βασιλεία των ουρανών και όσοι με τη βοήθεια της θείας Χάριτος αγωνίζονται από τη ζωή αυτή να καθαρίσουν και να θεώσουν τον εαυτό τους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Ίωάν. 9: 1-38

Η Κυριακή που μας έρχεται είναι "του τυφλού". Αναφέρεται στο θαύμα που έκανε ο Χριστός θεραπεύοντας ένα τυφλό. Και από το θαύμα αυτό όμως δεν έλειπαν τα παρατράγουδα από τους Φαρισαίους.

Το θαύμα γίνεται γιατί ο Θεός μας αγάπησε και θέλει να μας βοηθήσει, να μας θεραπεύσει συχνά από ανίατες ασθένειες για τις οποίες ποτέ δεν υπήρξε θεραπεία, να μας λυτρώσει από τον πόνο, ψυχικό - πνευματικό ή σωματικό. Ακόμα όμως και όταν το θαύμα γίνει, πολλά γίνονται και λέγονται για να μας αποπροσανατολίσουν. Αλλά και εμείς οι ίδιοι, έχουμε την δύναμη να το ομολογήσουμε;

Το θαύμα: Ένας εκ γεννητής τυφλός λοιπόν, τον οποίο συνάντησε ο Χριστός εκεί που περπατάγε με τους μαθητές του, βρήκε το φως του από την αγάπη του Θεού. Τα μάτια του, που ποτέ δεν είχαν δει το φως του ήλιου, άνοιξαν. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε τα βήματα του θαύματος καθώς και τα παρατράγουδά του:

Η ερώτηση των μαθητών: "Αυτός αμάρτησε ή οι γονείς του για να γεννηθεί τυφλός;". Υπήρχε τότε, όπως και σήμερα, η γενική ιδέα ότι η αμαρτία φέρνει την ασθένεια ως τιμωρία αλλά και η ιδέα "αμαρτίες γονέων παιδεύουν τέκνα" όπως λέμε σήμερα, δηλαδή "οι αμαρτίες των γονέων παιδεύουν τα παιδιά τους". Η απάντηση του Ιησού όμως βάζει τα πράγματα στην θέση τους. "Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά αυτό έγινε για να φανερωθεί με αυτόν η δύναμη του Θεού. Έδωσε δηλαδή την τρίτη διάσταση στα βάσανα των ανθρώπων: δεν ξεπληρώνει μόνο αμαρτίες ο άνθρωπος με τον πόνο και την ασθένεια αλλά δοκιμάζεται για να ενεργήσει κάποτε πάνω του ο Θεός μια θαυμαστή θεραπεία και να πιστέψουν όλοι. Το ίδιο συνέβη παλαιότερα στον ευλαβέστατο Ιώβ, όπου όλα όσα πέρασε ήρθαν για να δοκιμαστεί η πίστη του Ιώβ και να του ανταποδώσει ο Θεός ακόμα περισσότερη χαρά, ευτυχία και πλούτο με τα θαύματα που ενήργησε στην ζωή του.

Ο Χριστός μπορούσε να θεραπεύσει τον τυφλό απλά αγγίζοντάς τον. Προτίμησε όμως να κάνει αυτή την διαδικασία με το κατάπλασμα από πηλό στον οποίον έφτυσε για να τον πλάσει. Ο λόγος του Ιησού, το άγγιγμά Του, το φτύμα Του, τα ρούχα Του, ακόμα και η σκιά Του (το πέρασμά Του δηλαδή) θεραπεύαν όπου υπήρχε η πίστη. Για να δυναμώσει την πίστη του τυφλού αλλά και όσων έβλεπαν, ακολούθησε αυτή την διαδικασία ώστε να μην υπάρχει αμφισβήτηση ότι, ναι ο Χριστός ο ίδιος του έκανε το θαύμα ενώ του ζήτησε να πλυθεί και στην παραδοσιακή κολυμπήθρα του Σιλωάμ. Και από κει και μετά ξεκινάει η μαρτυρία του τυφλού.

Οι Φαρισαίοι της συναγωγής, ενώ είδαν το θαύμα θέλησαν να το υποβιβάσουν και να παραπλανήσουν τον κόσμο προσπαθώντας να κάνουν τον τυφλό να ομολογήσει ή ότι δεν ήταν τυφλός εκ γεννητής, οπότε ήταν πιθανή μια θεραπεία και ότι δεν ήταν ο Χριστός που τον θεράπευσε ή ότι ο Χριστός δεν ήταν από τον Θεό σταλμένος γιατί έκανε θαύματα το Σάββατο, ημέρα αργίας των Ιουδαίων. Μέχρι και τους γονείς του κάλεσαν για να ερωτηθούν αν όντως ο γιος τους ήταν εκ γεννητής τυφλός και ποιος τον θεράπευσε. Οι ίδιοι οι γονείς, από φόβο μήπως διωχθούν από την συναγωγή παραδεχόμενοι τον Χριστό, αρνήθηκαν να υπερασπιστούν το παιδί τους, μόνο πιστοποίησαν την εκ γεννητής ασθένειά του και άφησαν το θεραπευμένο πλέον παιδί τους να δώσει μαρτυρία για τον θεραπευτή του.

Το θάρρος του τυφλού ήταν πραγματικά μεγάλο. Πήγε κόντρα στις μεθοδείες των Φαρισαίων να τον παρασύρουν σε μια ομολογία κατά του Χριστού. Όμως εκείνος θαρραλέα ομολόγησε πολλές φορές και όχι μία ότι το θαύμα το έκανε ο Χριστός τον οποίο πίστευε ως προφήτη. Μάλιστα, τόλμησε να κάνει αντίλογο με τους Φαρισαίους. "Εσείς λέτε ότι είναι αμαρτωλός και δεν μπορεί να κάνει θεραπείες, αλλά ούτε και από τον Θεό είναι (μόνο ο Μωϋσής μίλησε με τον Θεό, έλεγαν). Αν δεν είναι προφήτης και είναι αμαρτωλός άνθρωπος, τότε πώς μου άνοιξε τα μάτια; Μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να κάνει θαύματα; Ποτέ δεν είδα τέτοιο θαύμα να γίνεται". Δεν φοβήθηκε ο τυφλός ούτε την τιμωρία των Φαρισαίων αλλά ούτε και την πνευματική επιβολή που είχαν απέναντι στους πιστούς. Ο τυφλός με θάρρος τους είπε: "Γιατί ρωτάτε και ξαναρωτάτε ποιος με θεράπευσε; Μήπως θέλετε και εσείς να γίνετε μαθητές του;" Αφού οι Φαρισαίοι δεν μπόρεσαν να τα βγάλουν πέρα μαζί του αλλά ούτε και την ομολογία που ήθελαν δεν του απέσπασαν, τον έδιωξαν προσβάλλοντάς τον. Και τότε ο Χριστός τον ξαναπλησίασε. Αφού Τον είχε ομολογήσει. Και του εξήγησε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Ο τυφλός πίστεψε σε Αυτόν και τον προσκύνησε.

Η ζωή σήμερα: Όλοι ζητάμε ένα θαύμα να γίνει στην ζωή μας. Έχουμε όμως το θάρρος να πάμε κόντρα σε όλους και να υπερασπιστούμε Αυτόν που ενήργησε το θαύμα; Έχουμε το θάρρος να πάμε Εκκλησία ή να κάνουμε τον σταυρό μας χωρίς να φοβηθούμε ότι θα μας ειρωνευτούν; Ή να ομολογήσουμε ότι "ναι, άρχισα να πιστεύω στον Θεό και θέλω να πιστέψω και άλλο";

Αν Τον ομολογήσουμε, τότε ο Θεός θα μας ξαναπλησιάσει.

Δεν έκανε τυχαία ο Χριστός το θαύμα στον τυφλό. Ήξερε την δύναμη του χαρακτήρα του και την εσωτερική του πίστη αλλά και την ομολογία που θα έδινε. Δεν ήταν λίγο να πάει κανείς κόντρα στους Φαρισαίους.

Σήμερα εμείς τολμάμε να πάμε κόντρα στην κοροϊδία των άλλων και να τους αποστομώσουμε με μια ετοιμόλογη απάντηση γεμάτη πίστη;